

บทที่ 4

ผลการทำวิจัย

ในการวิจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ชุมชน เกาะช้างเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR : Participatory Action Research) ของทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเป็นการนำเสนอด้วยตนเอง จากการศึกษาทั้งการวิจัยเอกสารและวิจัยภาคสนาม มีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ควบคู่กันไปเพื่อให้เกิดงานวิจัยที่ บูรณาการสมบูรณ์แบบ (Interdisciplinary Research) โดยรายละเอียดผลการทำวิจัยดังนี้

4.1 บริบทของชุมชน การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชนเกาะช้างและการดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา

4.2 ความคิดเห็นของประชาชน นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่อการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชนเกาะช้าง

4.3 ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งด้านคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทางด้านเคมี สำรวจแบบที่เรียกว่า ROC ในทะเล สำรวจแบบที่เรียกว่า QM ในการกำจัดไขมันในทะเล

4.4 แนวทางในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

4.5 การลดปัญหาขยะประเภทเศษอาหารในชุมชนโดยการผลิตอาหารปลาอบแห้งเป็น การช่วยลดต้นทุนการผลิตอาหารปลาสำหรับผู้ประกอบการนำไปยังแหล่งท่องเที่ยวและสร้างรายได้เสริมให้กับ ชาวบ้านในชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 บริบทของชุมชน การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชนเกาะช้างและการ ดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา

ที่ตั้งและอาณาเขต

หมู่เกาะช้าง มีเกาะช้างเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุด มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศไทย ตั้งอยู่ในจังหวัดตราด เกาะช้างมีพื้นที่ประมาณ 131,152 ไร่ โดยประกอบด้วยหมู่เกาะใหญ่น้อย บริเวณใกล้เคียงรวมทั้งหมด 52 เกาะ

สภาพภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสั้นชั้บช้อนเกือบตลอดทั้งเกาะ โดยประกอบด้วย เทือกเขาสูงตอนกลางความสูงตั้งแต่ 100 เมตร ถึงมากกว่า 700 เมตรจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลาง ยอดเขาสูงสุดคือเขาใหญ่ ความสูง 744 เมตรจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลาง ทางด้านเหนือในท้องที่ตำบลเกาะช้าง เทือกเขานี้แยกออกเป็น 2 แนว แนวหนึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกไป สิ้นสุดที่แหลมหัวน้อย มียอดเขาสูงสุดคือเขาจอมปราสาทหนึ่ง (ความสูง 661 เมตร) ส่วนอีกแนว อยู่ทางด้านตะวันตก ตรงปลายสุดมีเกาะเล็ก ๆ ชื่อเกาะมะปริง มียอดเขาสูงสุดคือเขาหอน (เขาหอนปราสาทสอง ความสูง 626 เมตร) ระหว่างแนวเข้าทั้งสองเป็นที่ราบในหุบเหวเล็ก ๆ และ อ่าวคลองสน รายฝั่งด้านตะวันออกและตะวันตกของเกาะมีลักษณะเว้าแหว่งมีที่ราบแคบ ๆ ขนาด ไปกับฝั่งทะเลส่วนทางด้านใต้ในท้องที่ตำบลเกาะช้างได้ประกอบด้วยเทือกเขาสูงที่ต่อเนื่องมาจาก ทางด้านเหนือและมีทิวเขาอีกแนวทางด้านตะวันออก ระหว่างแนวเข้าทั้งสองเป็นที่ราบพื้นใหญ่ ที่สุดของเกาะบริเวณบ้านลักษณะและมีชายฝั่งเว้าเข้ามาเป็นอ่าว ได้แก่ อ่าวลักษณะของทางด้านทิศตะวันออก อ่าวลักษณะ อ่าวหวานแยก อ่าวคลองกลอย และอ่าวบางเม้าอยู่ทางด้านทิศใต้ อ่าวกรวด และอ่าวใบลาน อยู่ทางด้านทิศตะวันออก

สภาพภูมิอากาศ

1. ฤดูกาล สภาพภูมิอากาศของเกาะช้างและพื้นที่ใกล้เคียง แบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวา เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน

2. อุณหภูมิ อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 26.3 ถึง 28.7 องศาเซลเซียส เมื่อเปรียบเทียบกับ ระดับอุณหภูมิที่น่าสบาย (Comfort Zone) ที่อยู่ระหว่าง 22.0-27.0 องศาเซลเซียสแล้ว นับว่า อากาศในเวลากลางวันค่อนข้างร้อน แต่ในเวลากลางคืนนั้น มีอากาศเย็นลงอยู่ตลอดปี

3. ความชื้นสัมพัทธ์ ค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยรายเดือนสูงกว่าร้อยละ 75 เป็นเวลาถึง 10 เดือน พิสัยอยู่ระหว่างร้อยละ 54-96 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับความชื้นสัมพัทธ์ที่น่าสบายแล้ว นับว่าความชื้นในอากาศค่อนข้างสูงเกือบตลอดทั้งปี

4. ฝน ปริมาณฝนเฉลี่ยประมาณปีละ 4,709.9 มิลลิเมตร ฝนจะตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม คิดเป็นร้อยละ 90.1 ของปริมาณฝนที่ตกตลอดทั้งปี

5. ลม ทิศทางลมหลักแบ่งออกเป็น 2 ทิศทาง ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษภาคม ลมจะพัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ความเร็วลมเฉลี่ย 2.5-3.1 น็อต จัดอยู่ในระดับลมเบา

(Light Air) ส่วนในเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน ลมจะพัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ ความเร็ว ลมเฉลี่ย 1-0.7 น็อต จัดอยู่ในระดับลมสงบ (Calm) ระดับความเร็วสูงสุด ที่เคยวัดได้ 63 น็อต จัดอยู่ในระดับพายุใหญ่ (Violent Storm)

การปกคล้อง

จำแนกเก้าชั่ง ครอบคลุมพื้นที่เกาะช้าง ซึ่งมี 2 ตำบล และ 2 องค์การบริหารส่วนตำบล คือ ตำบลเกาะช้าง ประกอบด้วย 4 หมู่บ้าน ดังนี้ บ้านคลองนนทรี บ้านด่านใหม่ บ้านคลองสน บ้านคลองพร้าว และตำบลเกาะช้างใต้ ประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน ดังนี้ บ้านบางเน้า บ้านสลักเพชร บ้านเจ็กแน บ้านสลักคอก บ้านสลักเพชรเหนือ

การประกอบอาชีพ

ครัวเรือนส่วนใหญ่ของเกาะช้างมีการประกอบอาชีพมากกว่า 1 อาชีพ อาชีพที่สำคัญ ได้แก่ อาชีพการเพาะปลูกผลไม้และไม้ยืนต้นเป็นอาชีพหลัก ส่วนใหญ่เป็นทุเรียน ส้มโอ มะพร้าว และยางพารา อาชีพประมงชายฝั่งเป็นอาชีพรองลงมา ครัวเรือนที่ใช้เรือขนาดเล็ก ครัวเรือนที่ใช้เรือขนาดกลางและขนาดใหญ่ และมีอาชีพต่อเนื่องจากการแปรรูปอาหารทะเล เช่น กะปิ น้ำปลา กุ้งแห้ง ปลาหมึกแห้ง และปลาเค็ม เป็นต้น และอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

จำนวนประชากร

ตำบลเกาะช้าง จำนวนประชากร 3,738 คน และจำนวนหลังคาเรือน 904 หลังคาเรือน และตำบลเกาะช้างใต้ จำนวนประชากร 2,535 คน และจำนวนหลังคาเรือน 894 หลังคาเรือน

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

เกาะช้างมีเนื้อที่ประมาณ 131,152 ไร่ มีพื้นที่ชุมชนอาศัย 1,081 ไร่ พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว 930 ไร่ พื้นที่เกษตรกรรม 31,113 ไร่ และพื้นที่ป่าไม้ 98,028 ไร่ กระจายตัวอยู่ในพื้นที่เกาะช้างแต่ละประเภท ดังนี้

- 1) ชุมชนที่อยู่อาศัย สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อยู่อาศัยบนเกาะช้าง มีลักษณะ เป็นชุมชนขนาดใหญ่รวมกับพื้นที่ที่ทำการเกษตร กระจายตัวอยู่ตามที่ราบโดยรอบของเกาะทั้งสองฝั่งทะเล
- 2) พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นสถานที่พักแรมสำหรับบริการนักท่องเที่ยว กระจายตัวอยู่บริเวณชายหาดโดยเฉพาะชายหาดทางด้านฝั่งตะวันตกของเกาะ รวมตัวอยู่กัน

อย่างหนาแน่นเป็นแนวยาวไปตามชายหาด ได้แก่ หาดทรายขาว แหลมไชยเซ็ง หาดคลองพร้าว และหาดไก่เบี้ย แม่น้ำมีการขยายตัวลงมาทางด้านใต้ของเกาะในบริเวณอ่าวใบ莲 อ่าวบางเบ้า และอ่าวคลองกลอย

3) พื้นที่เกษตรกรรม กระจายตัวอยู่ในบริเวณที่ราบ ที่ราบสูง (สันเขา) และบริเวณลุ่มน้ำลำคลองโดยรอบเกาะ ประกอบด้วย สวนยางพารา ปลูกมากบริเวณบ้านสักเพชรและบ้านใหม่ สวนมะพร้าวกระจายตัวอยู่รอบเกาะบริเวณชายฝั่ง ปลูกมากบริเวณบ้านคลองสน บ้านคลองพร้าว และบ้านบางเบ้า สวนผสมปะกอบด้วย สวนทุเรียน เงาะและมังคุด ปลูกมากบริเวณบ้านคลองสน บ้านด่านใหม่ และบ้านคลองนนทรี

4) ป่าไม้ เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ครอบคลุมบริเวณพื้นที่ทั้งหมด มีสภาพเป็นป่าดิบชื้น 98,028 ไร่ เป็นแหล่งต้นน้ำของแหล่งน้ำจืดที่สำคัญของเกาะ สวนสภาพป่าชายเลนมีมากนัก กระจายตัวอยู่ในบริเวณปากคลองบริเวณอ่าวสักเพชร อ่าวสักคอก อ่าวคลองสน และอ่าวคลองพร้าว มีพื้นที่ประมาณ 931 ไร่

การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชนเกาะช้างและการดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

เกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด สาเหตุหลักของปัญหาสิ่งแวดล้อมมาจากการ
ไขมันที่มาจากการล้างจาน ขยะและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมทำให้เกิด
ความสกปรกและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวรวมถึงเป็นปัญหาสังคมอย่างมาก
ปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมทางทะเลได้ทวีความรุนแรงขึ้น อาทิ ปัญหาความเสื่อมโกร姆ของชายฝั่ง
ทะเล ปัญหาทรัพยากรปะมงลดน้อยลง ปัญหาการทิ้งขยะสิ่งปฏิกูลลงทะเล ปัญหาการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากความ
รู้เท่าไม่ถึงการณ์ของมนุษย์เนื่องจากขาดความรู้ในการอนุรักษ์ในสิ่งแวดล้อมที่พวงเข้าเหล่านั้น
เป็นเจ้าของแต่กลับทำลายและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างสิ้นเปลือง ทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่ลดน้อยลง
อย่างรวดเร็วและเกิดความเสื่อมโกร姆ในที่สุด ซึ่งยากแก่การแก้ไขอาจจะทำให้เยาวชนรุ่นหลัง
ไม่ได้สัมผัสกับธรรมชาติเหล่านั้น

จังหวัดตราด

ปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะขยะและน้ำเสีย เช่น บ้านหาดทรายขาวมีปัญหาน้ำเรื่อง
ความเป็นระเบียงเรียบร้อยพื้นที่สกปรก มีถุงขยะทึ่กกองไว้จำนวนมากหน้าโรงเรียน เป็นภาพที่ไม่
สวยงามและไม่เหมาะสมสำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาท่องเที่ยว
จำนวนมาก ขณะที่น้ำเสียที่ปล่อยจากท่อระบายน้ำและปล่อยลงชายหาด บ้านหาดทรายขาว

โดยตรง โดยไม่มีการนำบัดทำให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำท่าเหลือของเกาะช้างและความสะอาดของทราย รวมทั้งมีกลิ่นเหม็นด้วยน้ำ ทางจังหวัดมีนโยบายที่จะจัดระเบียบปัญหาของเกาะช้างที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เพราะหากไม่เร่งดำเนินการจะเกิดปัญหามากขึ้นจนไม่สามารถแก้ไขได้ องค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะช้าง

เกาะช้างมีความเดียวเดียวทางด้านการท่องเที่ยวในทุกด้าน มีการลงทุนก่อสร้างโรงแรม รีสอร์ต อาคารพาณิชย์หรือบังกะโลทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก และทุกแห่ง ทางองค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะช้างมีข้อบังคับให้แต่ละแห่งต้องมีการทำบ่ออักไขมัน และโรงแรมต้องมีการนำบัดน้ำเสียเพื่อทำให้น้ำสะอาด ก่อนปล่อยลงทะเล แต่ที่ผ่านมาโรงแรม รีสอร์ต ภัตตาคารมักจะไม่ปฏิบัติตาม หรือทำแต่ไม่สามารถแก้ไขได้ มีการปล่อยน้ำลงท่อระบายน้ำโดยไม่ผ่านการบำบัดแล้วปล่อยลงทะเลไปโดยที่ไม่สามารถจะควบคุมได้อย่างได้ผล

การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเกาะช้าง

ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2548 อนุมัติให้องค์กรบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) ดำเนินการก่อสร้างโรงงานคัดแยกและกำจัดขยะมูลฝอยแบบไม่ใช้อากาศ ณ บ้านไชยเชษฐ์ ตำบลเกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด โดยปัจจุบัน องค์กรบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) ได้มอบสิทธิการบริหารจัดการโรงคัดแยกและกำจัดขยะมูลฝอยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เกาะช้าง คือ เทศบาลตำบลเกาะช้างและองค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะช้างได้เป็นผู้ดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องตามภารกิจที่กำหนดไว้ในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

2535

การดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเกาะช้าง แบ่งเป็น 3 ระบบ คือ

1. การสร้างจิตสำนึก กระบวนการสร้างจิตสำนึકโดยให้ประชาชน ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม มีหน่วยงานราชการและเอกชนให้ความสำคัญดำเนินการโครงการ/กิจกรรมเป็นจำนวนมาก สร้างความตื่นตัวให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ตระหนักรและสนใจดูแล ลิงแวดล้อมของเกาะช้าง

2. การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยและของเสีย ในเขตพื้นที่อำเภอเกาะช้างได้แบ่งการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย เป็น 2 ประเภท คือ ขยะที่นำไปขยายเชื้ออาหารและขยะอันตราย เก็บรวมโดยท้องถิ่นทั้งสองแห่ง คือ เทศบาลตำบลเกาะช้างและองค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะช้าง ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ

3. การกำจัดขยะมูลฝอยและของเสีย เทศบาลตำบลเกาะช้างและองค์กรบริหาร

ส่วนตำบลเกาะช้างได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลฝอยสูงให้โรงคัดแยกและกำจัดขยะมูลฝอยที่องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) ได้มอบสิทธิการบริหารจัดการให้แก่เทศบาลตำบลเกาะช้าง และ อพท. ได้ดำเนินการมอบพื้นที่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบป่าและพันธุ์พืช ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาอนุญาตให้แก่เทศบาลตำบลเกาะช้าง (ตามหนังสือที่ ทส 0912.507/1257 ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2552) ปัจจุบัน เทศบาลตำบลเกาะช้างได้ว่าจ้างบริษัทเอกชน คือ หจก.ส.คงทนการโยธา (เริ่มปฏิบัติงานเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2552) บริหารจัดการ คัดแยกและกำจัดขยะมูลฝอยตามประเภทอีกรัง จำนวนเป็น ขยะที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ ขยะอินทรีย์ ขยะคัดทิ้งและขยะอันตราย ตามกระบวนการจัดการขยะมูลฝอยเกาะช้าง

4.2 สำรวจความคิดเห็นของประชาชน นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชนเกาะช้าง

จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของชาวบ้านอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด จำนวน 67 คน โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของชาวบ้าน อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	28	41.8
เพศหญิง	39	58.2
รวม	67	100

จากตารางที่ 7 พบร่วมผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 67 คน เพศหญิง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 เพศชาย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8

ตารางที่ 8 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	3	3.8
20-30 ปี	15	23.1
31-40 ปี	21	30.8
41-50 ปี	13	19.2
51 ปีขึ้นไป	15	23.1
รวม	67	100

จากตารางที่ 8 พบร่วมผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 อายุระหว่าง 20-30 ปีและอายุ 51 ปีขึ้นไปมีค่าเท่ากัน คือ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา

วุฒิการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	46	69.2
มัธยมศึกษา	10	15.4
ปริญญาตรี	5	7.7
สูงกว่าปริญญาตรี	3	3.8
อื่นๆ	3	3.8
รวม	67	100

จากตารางที่ 9 พบร่วมกับแบบสอบถาม มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	3	3.8
ข้าราชการ	3	3.8
พนักงานรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	0	0
ธุรกิจส่วนตัว	5	7.7
ลูกจ้าง	15	23.1
เกษตรกร/ประมง	31	46.2
อื่นๆ ระบุ.....	10	15.4
รวม	67	100

จากตารางที่ 10 พบร่วมกับแบบสอบถาม ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร/ประมง 31 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 อาชีพลูกจ้าง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 อาชีพอื่น ๆ เช่น ค้าขาย มัคคุเทศก์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 นักเรียน/นักศึกษาและอาชีพข้าราชการมีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม

การประเมินการมีส่วนร่วมของประชาชน นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของรัฐ ใน การจัดการ อนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชน เกาะช้างจะนำเสนอค่าเฉลี่ย โดยการแปลค่าระดับดังนี้ คือ

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 -5.00	มีส่วนร่วมมากที่สุด
3.41 -4.20	มีส่วนร่วมมาก
2.61 – 3.40	มีส่วนร่วมปานกลาง
1.81 – 2.60	มีส่วนร่วมน้อย
1.00 -1.80	ไม่มีส่วนร่วม

ตารางที่ 11 สรุปผลประเมินการมีส่วนร่วมในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชนเกาะช้าง

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการอนามัย สิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย	แปลค่า
1. การวางแผน หาแนวทางในการจัดการอนามัย สิ่งแวดล้อมในชุมชน	4.17	มีส่วนร่วมมาก
2. การรักษาความสะอาดของบ้านเรือน ที่สาธารณะ ในชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ	4.50	มีส่วนร่วมมากที่สุด
3. การดูแลรักษาสุขาภพอนามัยของตนเอง สมาชิก ในครอบครัว เพื่อบ้าน และสมาชิกในชุมชนโดย จัดหายา ขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการ/ เอกชน	4.51	มีส่วนร่วมมากที่สุด
4. การควบคุมป้องกันโรคที่มักจะเกิดขึ้น การควบคุม แมลงพหุชนิดโรคและการจัดหาอุปกรณ์ป้องกัน	4.17	มีส่วนร่วมมาก
5. การจัดหน้าที่สะอาดเพื่อการดีม/ใช้ในครอบครัว และชุมชน	4.50	มีส่วนร่วมมากที่สุด
6. การปรับปรุงระบบสุขาภิบาลในครัวเรือนและชุมชน ด้วยการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล	4.18	มีส่วนร่วมมาก

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย	แปลค่า
7. การป้องกันอุบัติเหตุต่างๆ ในชุมชน	4.74	มีส่วนร่วมมากที่สุด
8. ช่วยดูแลและรักษาความสะอาดของแหล่งน้ำ แม่น้ำลำคลอง และที่สาธารณะในหมู่บ้าน	4.11	มีส่วนร่วมมาก
9. ร่วมมือในการจัดกิจกรรมกลุ่ม รวมกลุ่มในชุมชน	4.51	มีส่วนร่วมมากที่สุด
ในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม		

จากตารางที่ 11 แสดงว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชนおかげข้าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีส่วนร่วม
ในการป้องกันอุบัติเหตุต่างๆ ในชุมชน อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.71
รองลงมาพบว่าการดูแลรักษาสุขาภิบาลอนามัยของตนเอง สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน และ¹
สมาชิกในชุมชนโดยจัดทำยา ขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการ/เอกชน ร่วมมือในการจัด
กิจกรรมกลุ่ม รวมกลุ่มในชุมชน ในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม และร่วมมือในการจัดกิจกรรม
กลุ่ม รวมกลุ่มในชุมชน ในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 4.51 การรักษาความสะอาดของบ้านเรือน ที่สาธารณะในชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ และ
การจัดหน้าสะอาดเพื่อการดีมี/ใช้ในครอบครัวและชุมชน อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 4.50 การปรับปรุงระบบสุขาภิบาลในครัวเรือนและชุมชนด้วยการทำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล,
การวางแผน หาแนวทางในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในชุมชน, การควบคุมป้องกันโรคที่มักจะ²
เกิดขึ้น การควบคุมแมลงพาหะนำโรคและการจัดหาอุปกรณ์ป้องกัน, การช่วยดูแลและรักษาความ
สะอาดของแหล่งน้ำ แม่น้ำลำคลอง และที่สาธารณะในหมู่บ้าน อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก
ค่าเฉลี่ย 4.18, 4.17, 4.17 และ 4.11 ตามลำดับ

4.3 ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งด้านคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทางด้านเคมี สำรวจแบบที่เรียกว่าโอลิโน่ในทะเล สำรวจแบบที่เรียกว่ามีคุณสมบัติในการกำจัดไขมันในทะเล

การวิเคราะห์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทางด้านเคมี

4.3.1 การวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทะเลชุมชนบางเน้า อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด (ตารางที่ 12) พบว่าตัวชี้วัดทั้งหมด 9 ตัว คือ อุณหภูมิ พีเอช ค่าการนำไฟฟ้า ความเค็ม ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ ค่าบีโอดี ในเตอร์ด พอสเฟตและค่า TKN มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ.2549) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล ยกเว้น ค่าความเค็มและปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำในโซน C ที่ค่าต่ำกว่าโซนอื่น เนื่องจากประเด็นดังต่อไปนี้

1) กรณีค่าความเค็มของน้ำทะเลในโซน C ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวที่มีค่าความเค็มต่ำเนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงมรสุมทำให้ปริมาณน้ำฝนจากผืนแผ่นดินไหลลงสู่ทะเลในบริเวณและช่วงเวลาของการเก็บตัวอย่างทำให้น้ำทะเลบริเวณดังกล่าวอาจจะถูกเจือจากปริมาณฝนที่ตกลงมาได้

2) กรณีของปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำในโซน C ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวที่มีค่าปริมาณออกซิเจนต่ำกว่ามาตรฐาน เนื่องจากโซน C เป็นแหล่งชุมชนและเป็นพื้นที่อยู่อาศัยของประชาชนมีการประกอบอาชีพร้านอาหารและร้านค้าจำนวนมากกับทั้งช่วงเวลาดังกล่าว มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการจากร้านอาหาร ร้านค้าเป็นจำนวนมาก ทำให้ปริมาณออกซิเจนถูกกลุ่มของแบคทีเรียที่ใช้ออกซิเจน (Aerobic Bacteria) ใช้เพื่อการย่อยสลายสารอินทรีย์ที่มาจากการชุมชนและร้านอาหารในบริเวณดังกล่าว

สำหรับค่าการนำไฟฟ้า ค่าบีโอดีและค่า TKN ไม่มีการกำหนดค่ามาตรฐานในประกาศดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากนำผลการวิเคราะห์ในส่วนของค่าการนำไฟฟ้ามาพิจารณาจะพบว่า จะแปรผันตามค่าความเค็มของน้ำ เนื่องจากปริมาณของเกลือในน้ำทะเลที่ละลายน้ำแล้วแตกตัวเป็นประจุจะสามารถนำไฟฟ้าได้ สำหรับค่าบีโอดีพบว่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทึ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทึ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่กำหนดค่าบีโอดีให้ไม่เกิน 20 mg/L

สำหรับค่า TKN เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานอื่นที่ได้กำหนดค่ามาตรฐานของ TKN ไว้ เช่น ค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทึ้งจากอาคารบางปะกงและบางขานด

มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม พบว่า ปริมาณค่า TKN ที่ตรวจพบมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

4.3.2 ปริมาณโลหะหนักในน้ำ

ผลการวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักในน้ำทະเลชุมชนบางเบ้า อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราดพบว่าโลหะหนักทั้ง 4 ชนิด คือ สารปrooto ตะกั่ว แคนเมียมและสารหน้มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ.2549) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล ยกเว้น สารปrooto ที่มีค่าเกินมาตรฐานในทุกสถานีทั้งในฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) และนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low Season) เนื่องจากค่ามาตรฐานของสารปrooto ได้กำหนดไว้ต่ำกว่าสารโลหะหนักชนิดอื่น การกำหนดมาตรฐานของสารปrooto ที่ต่ำมากมาจากคุณสมบัติของปrooto ที่สามารถผ่านเข้าสู่ห่วงโซ่อหารารได้มีประสิทธิภาพกว่าโลหะหนักชนิดกับทั้งสารปrooto บางกลุ่ม เช่น สารปrooto กอนทรีย์สามารถเพิ่มขยายทางชีวภาพ (Biological Magnification) ทำให้ความเข้มข้นของสารปrooto เพิ่มสูงขึ้นในผู้บริโภคขั้นสูง (Top Consumer) ที่อาศัยอยู่ในระบบนิเวศชายฝั่งทะเล

สำหรับผลการวิเคราะห์โลหะหนักชนิดอื่นพบว่า ตรวจไม่พบสารแคนเมียมในทุกพื้นที่ที่ทำการเก็บตัวอย่าง ณ ชุมชนบางเบ้า ทั้งในฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) และนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low Season) ส่วนปริมาณสารหนูพบว่ามีความเข้มข้นต่ำไม่เกิน 0.002 mg/L ส่วนสารตะกั่วทุกสถานีมีค่าไม่เกิน 0.003 mg/L

4.3.3 ปริมาณโลหะหนักในดินตะกอน

สำหรับผลการวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักในดินตะกอนจะใช้ร่างมาตรฐานคุณภาพดินตะกอนของประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์ (Australia and New Zealand draft Interim Sediment quality guidelines-higher, PEL: Probable Effect Level) (ANZECC, 1998) เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้กำหนดมาตรฐานของปริมาณโลหะหนักในดินตะกอนไว้ เมื่อนำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานดังกล่าวพบว่า โลหะหนักทั้ง 4 ชนิด คือ สารปrooto ตะกั่ว แคนเมียมและสารหนูมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามร่างมาตรฐานคุณภาพดินตะกอนของประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์

ตารางที่ 12 ผลกระทบต่อพืชในฤดูฝนของประเทศไทย สำหรับพืชที่ 27 (พ.ศ.2549) เนื่องจากความต่อเนื่องของเหตุการณ์

พารามิเตอร์	Zone A				Zone B				Zone C			
	High Season	Low Season										
อุณหภูมิ (°C)	1 30	2 31	1 30	2 31	1 31	2 31	1 30	2 31	1 30	2 31	1 31	2 31
พื้นที่	7.3	7.4	8.2	8.0	7.3	7.3	8.5	8.2	7.3	7.0	7.6	8.3
ค่ากากน้ำฝน (mm/cm)	67.8	67.2	61.4	59.6	66.8	67.3	63.8	65.1	67.1	67.6	26.7	6.6
ความชื้น (ppt)	34	34	26	30	34	34	27	30	34	34	15	3
อัตราเรตินีติสละลายน้ำ (mg/L)	6.4	6.0	6.1	6.9	6.0	6.0	6.0	6.7	2.0	3.2	7.3	8.2
ค่าป์โบที(mg/L)	1.75	1.58	1.59	1.78	1.31	1.58	1.53	2.50	1.58	1.71	2.19	1.53
ไนเตรต-ไนโตรเจน (mg/L)	ND	<0.10	0.30	0.35	ND	ND	0.34	0.40	ND	ND	0.37	0.55
ฟอสฟेट (mg/L)	0.06	0.07	0.41	0.30	0.06	0.11	0.23	0.25	0.10	0.10	0.25	0.34
TKN (mg/L)	0.28	0.00	5.79	3.64	0.00	0.00	6.13	9.83	0.56	0.28	7.89	3.95

* ผลกระทบต่อพืชในฤดูฝนและการสิ่งแวดล้อมแห้งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ.2549) เนื่องจากความต่อเนื่องของเหตุการณ์

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักในน้ำข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ จังหวัดตราด

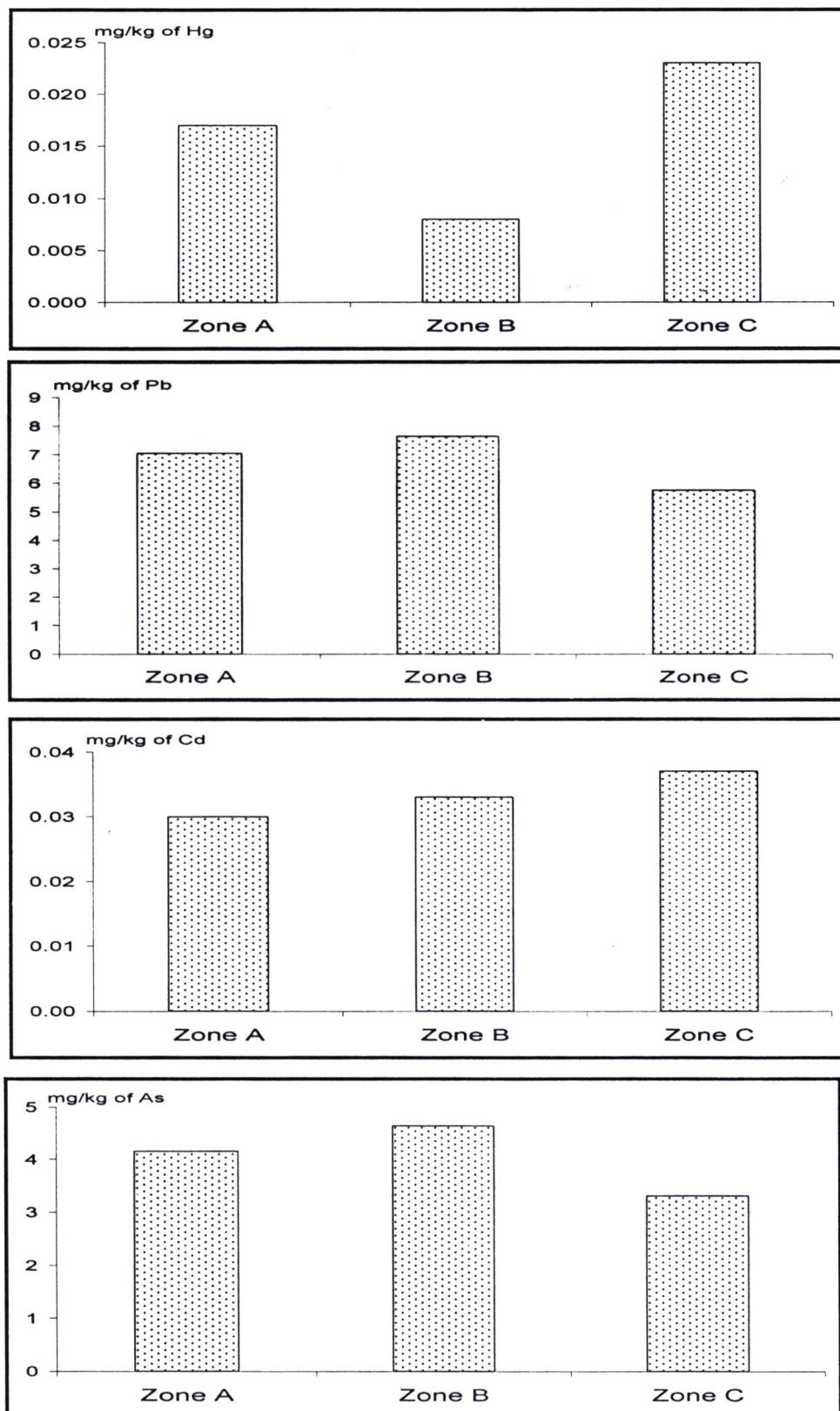
พารามิเตอร์	Zone A			Zone B			Zone C			ค่ามาตรฐาน*
	High Season	Low Season	ประจำการ	High Season	Low Season	ประจำการ	High Season	Low Season	ประจำการ	
ปริมาณ	1	2	ประจำการ	1	2	ประจำการ	1	2	ประจำการ	มาตรฐาน
สารปรอท	<0.0005	<0.0005	0.0011	0.0010	<0.0005	<0.0005	0.0009	<0.0005	<0.0005	ไม่เกิน 0.1µg/L
สารตะกั่ว	ND	ND	<0.002	<0.002	ND	ND	<0.002	<0.002	ND	ไม่เกิน 8.5µg/L
แอลดีเมตัม	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ไม่เกิน 5.0µg/L
สารฟลูออรัส	<0.002	0.002	0.002	0.002	0.002	0.002	0.002	0.002	0.002	ไม่เกิน 10µg/L

* ประกอบด้วยการรวมการถึงแหล่งสกปรกแมลงสาด ฉบับที่ 27 (พ.ศ.2549) เนื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล

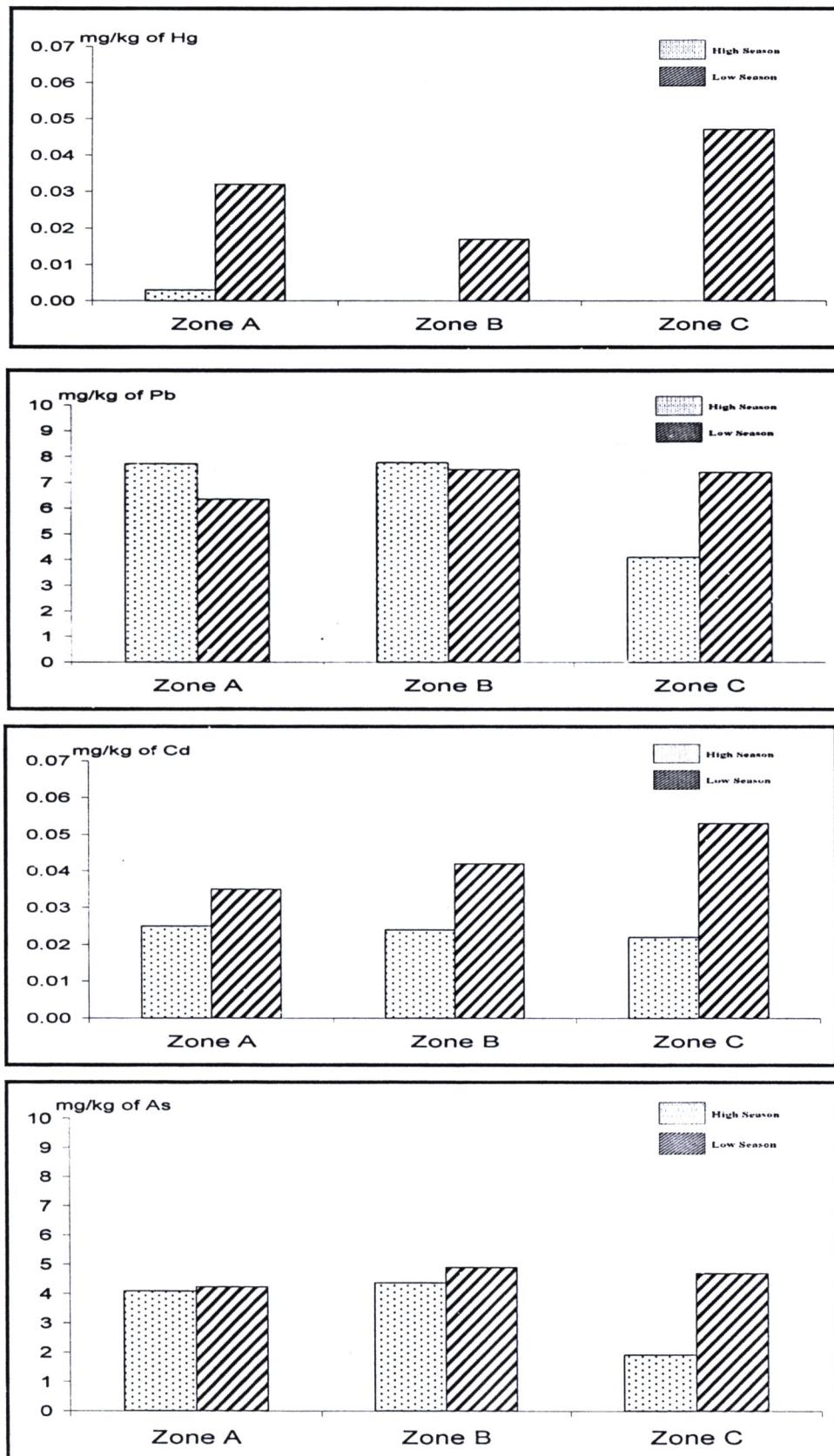
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักในดินตระกอนชั้นทรายในฤดูแล้ง เจ้าหน้าที่ทางชลประทาน จังหวัดตราชาด

พารามิเตอร์	Zone A			Zone B			Zone C			ค่ามาตรฐาน*μg/g
	High Season 1	Low Season 2	ปะภาคครา 1	High Season 1	Low Season 2	ปะภาคครา 1	High Season 1	Low Season 2	ปะภาคครา 1	
สารปรอท (mg/kg)	0.000	0.006	0.045	0.018	0.000	0.000	0.017	0.016	0.000	0.075
สารตั้งกราก (mg/kg)	8.603	6.864	6.104	6.606	7.231	8.311	7.149	7.883	4.342	3.838
แคดเมียม (mg/kg)	0.021	0.029	0.030	0.040	0.021	0.027	0.034	0.049	0.027	0.017
สารฟูนุ (mg/kg)	4.171	3.991	4.550	3.907	4.145	4.610	5.327	4.480	2.055	1.778

* Australia and New Zealand draft Interim Sediment quality guidelines-higher, PEL: Probable Effect Level (ANZECC, 1998)

ภาพที่ 5 การเปรียบเทียบปริมาณโลหะหนักในดินตะกอนของเต่าละลูกน้ำที่มีการสะสมของโลหะหนัก ปรอท(A), ตะกั่ว(B), แคนเดเมียม(C)และสารหนู (D)

ภาพที่ 6 การเปรียบเทียบปริมาณโลหะหนักในดินต่างกันของแต่ละฤดูกาลท่องเที่ยวของ แต่ละสถานี ปฐ Roth (A), ตะกั่ว (B), แคนเดเมียม (C) และสารหมู่ (D)

การสำรวจแบคทีเรียก่อโรคและแบคทีเรียย่อยสลายไขมันจากน้ำทะเลชุมชนเกาะช้าง

1. การวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทะเลชุมชนบางเบ้า อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราดพบว่า ตัวชี้วัดทั้งหมด 3 ตัว คือ อุณหภูมิ พีเอช และความเค็ม มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานตามประกาศ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ.2549) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล

ee

1.1 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียก่อโรคในน้ำชุมชนบางเบ้า อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด

ในการวิเคราะห์ทั้ง 3 โซน พบร่วมกับพบแบคทีเรีย *Clostridium perfringens*,

Salmonella spp และ *Staphylococcus aureus*

แบคทีเรีย Coliform bacteria ในน้ำทะเลชุมชนบางเบ้า ซึ่งในประกาศคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2549) เรื่องกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล กำหนดให้มี เกิน 1,000 (MPN/100 มิลลิลิตร) พบร่วมกับแบคทีเรีย Coliform bacteria ไม่เกินมาตรฐาน ยกเว้นใน โซน C ซึ่งถูกต้อง ในชุมชน 1 และชุมชน 2 มีปริมาณแบคทีเรีย Coliform bacteria เกินมาตรฐาน ซึ่งมีปริมาณ 35,000 (MPN/100 มิลลิลิตร)

แบคทีเรีย Faecal Coliform ในน้ำทะเลชุมชนบางเบ้า ซึ่งในประกาศคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2549) เรื่องกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล กำหนดให้มี เกิน 100 (MPN/100 มิลลิลิตร) พบร่วมกับแบคทีเรีย Faecal bacteria ไม่เกินมาตรฐาน ยกเว้นในโซน B ซึ่งถูกต้อง ในท่าเรือ 2 พบร่วมแบคทีเรีย 170 (MPN/100 มิลลิลิตร) ชุมชน 1 11,000 (MPN/100 มิลลิลิตร) และชุมชน 2 4,900 (MPN/100 มิลลิลิตร) มีปริมาณแบคทีเรีย Faecal bacteria เกิน มาตรฐาน โดยเฉพาะในชุมชน 1 และชุมชน 2 เกินมาตรฐานมาก เนื่องจากเป็นแหล่งชุมชน

แบคทีเรีย Enterococci ในน้ำทะเลชุมชนบางเบ้า ซึ่งในประกาศคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2549) เรื่องกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล กำหนดให้มี เกิน 35 (cfu/100 มิลลิลิตร) พบร่วมกับแบคทีเรีย Enterococci ไม่เกินมาตรฐาน ยกเว้นในโซน C ซึ่ง ถูกต้อง ในชุมชน 2 มีปริมาณแบคทีเรีย Enterococci เกินมาตรฐาน ซึ่งมีปริมาณ 77 (cfu/100 มิลลิลิตร)

แบคทีเรีย *Escherichia coli* ในน้ำทะเลชุมชนบางเบ้า จากการศึกษาพบแบคทีเรีย *E. coli* ในทั้ง 3 โซน คือ โซน A โซน B และโซน C และสามารถพบแบคทีเรียในทั้งถูกต้องและ ร้อน ยกเว้นในถูกต้องของประกาศฯ 1 ประกาศฯ 2 และท่าเรือ 1

แบคทีเรีย *Vibrio cholera* ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่บ่งชี้ถึงแบคทีเรียก่อโรค จากผลการทดลองพบแบคทีเรีย *V. cholera* ในช่วงฤดูร้อน

แบคทีเรีย *V. parahaemolyticus* ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่บ่งชี้ถึงแบคทีเรียก่อโรค จากผลการทดลองพบแบคทีเรีย *V. parahaemolyticus* ทั้งในช่วงฤดูร้อนและฤดูหนาว

1.2 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียย่อยสลายไขมันในน้ำชุมชนบางเบ้า อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด

แบคทีเรีย *V. cholera* ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่บ่งชี้ถึงแบคทีเรียก่อโรค จากการทดลองพบแบคทีเรีย *V. cholera* ในช่วงฤดูร้อน

แบคทีเรีย *V. parahaemolyticus* ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่บ่งชี้ถึงแบคทีเรียก่อโรค จากการทดลองพบแบคทีเรีย *V. parahaemolyticus* ทั้งในช่วงฤดูร้อนและฤดูหนาว

2. ผลการวิเคราะห์ดินตะกอน

2.1 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียก่อโรคในดินตะกอนชุมชนบางเบ้า อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด

ในการวิเคราะห์ทั้ง 3 โซน พบร่วมกับพบแบคทีเรีย *Salmonella spp* และ *Staphylococcus aureus*

แบคทีเรีย *Clostridium perfringens* ในดินตะกอนชุมชนบางเบ้า จากการทดลองพบว่า ไม่พบแบคทีเรีย *C. perfringens* ยกเว้นในโซน A ของฤดูร้อน ประมาณ 1 และประมาณ 2 พบแบคทีเรีย *C. perfringens*

แบคทีเรีย *Coliform bacteria* ในดินตะกอนชุมชนบางเบ้า พบแบคทีเรีย *Coliform bacteria* > 23 (MPN/100 มิลลิลิตร) ส่วนใหญ่ในช่วงฤดูร้อน ประมาณ 1 ประมาณ 2 ท่าเรือ 1 ชุมชน 1 และชุมชน 2 ส่วนในฤดูหนาวพบมากในชุมชน 1 จากผลการทดลองพบว่าในโซน C ซึ่งเป็นเขตชุมชนจึงพบแบคทีเรีย *Coliform bacteria* มากกว่าบริเวณอื่น และพบมากในช่วงฤดูร้อน

แบคทีเรีย *Faecal Coliform* ในดินตะกอนชุมชนบางเบ้า พบร่วมกับผลการทดลองสอดคล้องกับแบคทีเรีย *Coliform bacteria* โดยพบแบคทีเรีย *Faecal Coliform* ในโซน C ซึ่งเป็นเขตชุมชนจึงพบแบคทีเรีย *Faecal Coliform* มากกว่าบริเวณอื่น และพบมากในช่วงฤดูร้อนในโซน A และโซน B

แบคทีเรีย Enterococci ในดินตะกอนชุมชนบางเบ้า พบร่วมกับแบคทีเรีย Enterococci มากในช่วงฤดูหนาว โดยเฉพาะในโซน B ที่ทำเรือ 1 พบแบคทีเรีย 190 (cfu/100 มิลลิลิตร) และในโซน C ที่ชุมชน 1 และชุมชน 2 พบแบคทีเรีย 270 และ 120 (cfu/100 มิลลิลิตร) ตามลำดับ

แบคทีเรีย E. coli ในดินตะกอนชุมชนบางเบ้า จากการศึกษาพบแบคทีเรีย E. coli ในทั้ง 3 โซน คือ โซน A โซน B และโซน C และสามารถพบแบคทีเรียในทั้งฤดูหนาวและร้อนยกเว้นในฤดูหนาวของประจำปี 1 ประจำปี 2 และทำเรือ 1

แบคทีเรีย V. cholera ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่บ่งชี้ถึงแบคทีเรียก่อโรค จากผลการทดลองไม่พบแบคทีเรีย V. cholera ในทั้ง 2 ฤดู คือฤดูร้อน และหนาว

แบคทีเรีย V. parahaemolyticus ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่บ่งชี้ถึงแบคทีเรียก่อโรค จากผลการทดลองพบแบคทีเรีย V. parahaemolyticus ทั้งในช่วงฤดูร้อนและฤดูหนาว แต่ในฤดูหนาวพบแบคทีเรียในปริมาณมากกว่า

2.2 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียย่อยสลายไขมันในดินตะกอนชุมชน บางเบ้า อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด

แบคทีเรีย V. cholera ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่บ่งชี้ถึงแบคทีเรียย่อยสลายไขมัน จากผลการทดลองไม่พบแบคทีเรีย V. cholera ในทั้ง 2 ฤดู คือฤดูร้อน และหนาว

แบคทีเรีย V. parahaemolyticus ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่บ่งชี้ถึงแบคทีเรียย่อยสลายไขมัน จากผลการทดลองพบแบคทีเรีย V. parahaemolyticus ทั้งในช่วงฤดูร้อนและฤดูหนาว แต่ในฤดูหนาวพบแบคทีเรียในปริมาณมากกว่า

ตารางที่ 15 ผลกระทบด้านสภาพอากาศต่อการดำเนินงานของชุมชนในพื้นที่ จังหวัดตราด
อุณหภูมิ ความชื้น ปริมาณฝน และอัตราการเติบโตของพืช

พารามิเตอร์	Zone A			Zone B			Zone C			ค่ามาตรฐาน*
	ฤดูร้อน	ฤดูหนาว	ฤดูร้อน	ฤดูหนาว	ฤดูร้อน	ฤดูหนาว	ฤดูร้อน	ฤดูหนาว	ฤดูร้อน	
ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ
อุณหภูมิ (°C)	30	31	29	29	31	30	29.5	30	30	29
พื้นที่	7.3	7.4	8.09	8.09	7.3	7.3	8.06	8.06	7.3	7.7
ความชื้น(ppt)	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34

* ผลกระทบด้านสภาพอากาศสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2549) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทั่วไป

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียในน้ำทุมชนบานเบ้า สำหรับการรักษา จังหวัดตราด

พารามิเตอร์	Zone A			Zone B			Zone C		
	ทั้งร้อน	ทั้งหนาว	ทั้งร้อน	ทั้งหนาว	ท่าเรือ	ท่าเรือ	ชุมชน 1	ชุมชน 2	ชุมชน 1
ประภากาศ	1 Not	2 Detected	1 Not	2 Detected	1 Not	2 Detected	1 Not	2 Detected	1 Not
<i>Clostridium perfringens</i> (in 100 mL)	4.5 Not	< 1.8 Detected	< 1.8 Not						
Coliform bacteria (MPN/100 mL)	21 < 1	4.5 < 1	21 < 1	490 < 1	170 < 1	170 < 1	35000 < 1	35000 < 1	35000 < 1
Enterococci (cfu/100 mL)	7.7 x 10 Not	35 Detected	7.7 x 10 Not						
<i>Escherichia coli</i> (in 100 mL)	35 Not	1,000 Detected	35 Not	1,000 Detected	35 Not	1,000 Detected	35 Not	1,000 Detected	35 Not
Faecal Coliform (MPN/100 mL)	4900 Not	100 Detected	4900 Not	100 Detected	4900 Not	100 Detected	4900 Not	100 Detected	4900 Not
<i>Salmonella spp</i> (in 100 mL)	Not Not	Not Detected	Not Not	Not Detected	Not Not	Not Detected	Not Not	Not Detected	Not Not
<i>Staphylococcus aureus</i> (in 100 mL)	- Not	- Detected	- Not	- Detected	- Not	- Detected	- Not	- Detected	- Not

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียในน้ำซุปหมูบางเบา สำหรับอาหาร จังหวัดตราด

พารามิเตอร์	ผลรับ	ตัวหน่วย
<i>Vibrio cholerae</i> (in 100 mL)	Detected	Not Detected
<i>Vibrio parahaemolyticus</i> (MPN/100 mL)	2	< 1.8

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียในต้นตะไคร้และน้ำมันบางปู สำหรับอาหารจังหวัดราชบุรี

พารามิเตอร์	Zone A			Zone B			Zone C		
	กําลังก้อน	กําลังน้ำ	กําลังก้อน	กําลังน้ำ	กําลังก้อน	กําลังน้ำ	กําลังก้อน	กําลังน้ำ	กําลังก้อน
ปริมาณแบคทีเรีย (in 100 mL)	1 2	2 1	2 1	ประภากาศ Not Detected	ประภากาศ Not Detected	ประภากาศ Not Detected	ท่าเรือ 1 Not Detected	ท่าเรือ 2 Not Detected	ชุมชน 1 Not Detected
<i>Clostridium perfringens</i>	Detected	Detected	Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	ชุมชน 2 Not Detected
Coliform bacteria (MPN/100 mL)	>23	>23	< 1.1	< 1.1	>23	12	< 1.1	>23	>23
Enterococci (cfu/100 mL)	< 1	< 1	1	1	< 1	< 1	1.9×10^2	4	< 1
<i>Escherichia coli</i> (in 100 mL)	Detected	Detected	Not Detected	Not Detected	Detected	Detected	Not Detected	Detected	Detected
Faecal Coliform (MPN/100 mL)	>23	23	< 1.1	< 1.1	23	9.2	< 1.1	>23	>23
<i>Salmonella spp</i> (in 100 mL)	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected
<i>Staphylococcus aureus</i> (in 100 mL)	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected	Not Detected

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียในตัวตระกอนพูมชนบนา เป้าหมายของรักษา จังหวัดเชียงใหม่

พารามิเตอร์	มาตรฐาน	มาตรฐาน
<i>Vibrio cholerae</i> (in 100 mL)	Not Detected	Not Detected
<i>Vibrio parahaemolyticus</i> (MPN/100 mL)	< 1.8	25

4.4 แนวทางในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อให้เกิดความยั่งยืน ทำได้โดยการจัดอบรมโครงการต่างๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกลàให้ประชาชนซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังนี้

1. โครงการ “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมชุมชนบ้านบางเบ้า”
2. โครงการสมุนไพรหายากของเกษตรชั้นและวิธีการประยุกต์ใช้
3. โครงการรีสอร์ฟสีเขียว

4.4.1 โครงการ “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมชุมชนบ้านบางเบ้า”

โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้จัดทำโครงการ “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมชุมชนบ้านบางเบ้า” ในวันที่ 5 พฤษภาคม 2553 ณ ชุมชนบ้านบางเบ้า อำเภอเกษตรชั้น จังหวัดตราด เพื่อสร้างจิตสำนึกลàให้กับประชาชนและเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมให้กับชุมชนบ้านบางเบ้า ในโครงการได้มีการสาธิตการทำสมูห์เหลวและสมูห์ก้อนจากสมุนไพรในท้องถิ่นโดย อสม. การสาธิตการทำน้ำมักชีวภาพ โดยนายมูล เจรดปิก และคณะศูนย์การเรียนรู้สมุนไพรเกษตรชั้น การสาธิตการประกอบอาหารอย่างถูกสุขลักษณะ โดย รศ. สุนี ศักดาเดชและ อาจารย์ภัทรภาดีศิริอำนวย ผู้เข้าอบรมจำนวนทั้งสิ้น 61 คน โดยผู้เข้าอบรมมีความรู้/ความเข้าใจ 84% สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง 89.6% และความพึงพอใจในการจัดอบรม 89.6%

4.4.2 โครงการสมุนไพรหายากของเกษตรชั้นและวิธีการประยุกต์ใช้

โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้จัดทำโครงการสมุนไพรหายากของเกษตรชั้นและวิธีการประยุกต์ใช้ ในวันที่ 26 สิงหาคม 2553 ณ ชุมชนบ้านเบ้า อำเภอเกษตรชั้น จังหวัดตราด เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านสมุนไพรซึ่งเป็นสมุนไพรที่มีประโยชน์และ หายากของเกษตรชั้น จะได้เป็นประโยชน์กับประชาชนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สมุนไพรเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์สมุนไพรหายากนี้ ผู้เข้าอบรมจำนวนทั้งสิ้น 37 คน โดยผู้เข้าอบรม มีความรู้/ความเข้าใจที่ได้รับการอบรม 87.5% และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง 91.25%

4.4.3 โครงการรีสอร์ฟสีเขียว

โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้จัดทำโครงการรีสอร์ฟสีเขียว วันพุธ ที่ 15 กันยายน 2553 ณ ห้องประชุม The Tropic เกาะช้าง ทรอปิกานา รีสอร์ฟ แอนด์ สปา อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างครบวงจรให้สถานประกอบการ รีสอร์ฟและโรงแรมในพื้นที่ยังผลให้สามารถของสถานประกอบการสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้สถานประกอบการใช้อุปกรณ์และวิธีการที่มีความเหมาะสมกับการจัดการขยะมูลฝอย และการแก้ไขปัญหาลพิษสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ ในเขตพื้นที่พิเศษหมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง และทำการประเมินสถานประกอบการที่พักสีเขียวประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอนุรักษ์ พลังงาน ด้านอาชีวอนามัย และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ผู้เข้าอบรมโครงการรีสอร์ฟสีเขียว จำนวนทั้งสิ้น 81 คน ผู้ชาย 42 คน ผู้หญิง 39 คน โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรีสอร์ฟและโรงแรมบนเกาะช้าง จังหวัดตราด โดยผู้เข้าอบรมมีความรู้/ความเข้าใจที่ได้รับการอบรม 76.36% และสามารถ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง 75%

4.5 การลดปัญหาขยะประเภทเศษอาหารในชุมชนโดยการผลิตอาหารปลา อบแห้งเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิตอาหารปลาสำหรับผู้ประกอบการนำไปเที่ยวและสร้างรายได้เสริมให้กับชาวบ้านในชุมชน

การศึกษาวิธีการและสารผสมที่เหมาะสมสำหรับการผลิตอาหารปลาอบแห้งจากขยะประเภทเศษอาหาร ดังนี้

4.5.1 ศึกษากรรมวิธีการผลิตอาหารปลา

นำส่วนผสมต่าง ๆ เข้าเครื่องบดอาหาร อาหารปลาที่ได้มีลักษณะเป็นก้อนya มีความชื้นสูง นำไปอบที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 12 ชม.จนแห้ง

ภาพที่ 7 ลักษณะอาหารปลา

4.5.2 ศึกษาสูตรอาหารปลาจากเศษอาหาร

จากการนำเศษอาหารต่าง ๆ มาผสมกับส่วนผสมในอัตราส่วนต่างๆ กัน 2 สูตร พบว่าอาหารปลาสูตรที่ 1 ให้ปริมาณอาหารลังอบมากกว่าสูตรที่ 1 คือ น้ำหนักหอยไปร้อยละ 46 และสูตรที่ 2 น้ำหนักหอยไปร้อยละ 54.76 แสดงดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ปริมาณอาหารปลาที่ได้หลังการอบแห้ง

สูตรที่	น้ำหนักเริ่มต้น (กรัม)	น้ำหนักสุดท้าย (กรัม)	น้ำหนักที่หอยไป (กรัม)	ร้อยละน้ำหนัก ที่หอย
1	5,000	2,300	2,700	46
2	2,100	950	1,150	54.76

4.5.3 ศึกษาการเจริญเติบโตของปลา

จากการทดลองทำอาหารปลาในการเลี้ยงปานิช โดยแบ่งอาหารออกเป็น 2 สูตร เลี้ยงเป็นเวลา 40 วัน นำมาสุมวัดขนาดทุก ๆ 10 วัน โดยชั้มข้าละ 2 ตัว พบว่าอาหารสูตรที่ 1 ปานิชนีน้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น 4.63 กรัม มีน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย 12.5 กรัม และมีน้ำหนักเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 7.86 กรัม อาหารสูตรที่ 2 มีน้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น 4.65 กรัม มีน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย 11.83 กรัมและมีน้ำหนักเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 7.18 กรัม จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติสรุปได้ว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) แต่มีแนวโน้มว่าอาหารสูตรที่ 1 ทำให้ปลาเจริญเติบโตได้ดีกว่าอาหารสูตรที่ 2

ตารางที่ 21 แสดงอัตราการเจริญเติบโตของปานิช

ครั้ง	น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น (กรัม)		น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย (กรัม)		น้ำหนักเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (กรัม)	
	สูตร 1	สูตร 2	สูตร 1	สูตร 2	สูตร 1	สูตร 2
1	4.9	4.0	12.5	11.5	7.6	7.5
2	4.6	5.05	15.5	17.0	10.9	11.95
3	4.4	4.9	9.5	7.0	5.1	2.1
รวมเฉลี่ย	4.63	4.65	12.5	11.83	7.86	7.18

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี พบว่า อาหารปลาสูตรที่ 1 มีไขมันร้อยละ 11.34 โปรตีนร้อยละ 32.19 คาร์บอไฮเดรตร้อยละ 32.18 แสดงดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของอาหารปลาสูตรที่ 1

รายการทดสอบ	ปริมาณ (กรัม/100 กรัม)
Fat	11.34
Protein	32.19
Total Carbohydrate	32.18